

Weekbericht week van 7 tot 14 februari 2021

ds. Guus Koelman

Wonder

We moeten er maar het beste van maken, hoor je tijdens deze crisis vaak zeggen. Maar wat is het beste? Zeker nu ook het zingen geheel was verbannen naar de huiskamers leek *Open Hof* 'dichter' dan ooit, zondag voor een week. Toch braken de eerste woorden bij monde van ouderling van dienst Eelco van der Brug al welluidend door de muren: 'Goedemorgen gemeente'.

Als predikant heb ik ook al heel wat 'lege' kerkdiensten geleid, diensten in een lege, of zo goed als lege kerk. Het went een beetje, maar niet echt. Ik heb dan ook veel respect voor iedere 'woordvoerder' in de kerk onder de huidige omstandigheden.

Deze tekst is in de eerste plaats bedoeld voor wie de informatie op papier ontvangt en ook de 'uitgeklede' diensten niet via het internet meemaakt. Omdat u ook niet in de kerk aanwezig kunt zijn, wil ik aan u graag iets kwijt over de luisterervaring van de kerkdienst van deze laatste zondag van januari.

Open Hof heeft een beamerscherf met toebehoren en daar maken we goed gebruik van. Maar niet in deze dienst. In deze dienst was de zeggingskracht van het goddelijke en tegelijk door en door menselijke *woord* meer dan ooit voelbaar - afgewisseld door prachtig spel op de vleugel. Dat begon al direct, zoals gezegd, met het woord van welkom. Vervolgens werd door Wim in 't Hout hartstochtelijk gesproken over het wonder. Al luisterend kreeg het wonder in mijn beleving ook nadrukkelijk betrekking op de kracht van het woord als zodanig, juist nu het scherm leeg bleef.

Na de verkondiging voerde het woord de dienst nog naar een gedenkwaardige climax: bij het terugtreden van een tweetal ambtsdragers en herintreden van een derde. Voor de dienst dacht ik bij mezelf: dat zal vast een mooie, vooraf opgenomen beamerpresentatie worden, met drie in hun zondagse pak pronkende heren in beeld. Maar de betreffende 'ambtelijke' oren moesten thuis horen wat ervoor bestemd was, op afstand. De glansrol was weggelegd voor het woord. Buiten hun aanwezigheid, maar Fulco Timmers sprak de ambtsdragers van harte toe. Hij wist de woorden uit het dienstboek in een nieuw, per persoon op maat gesneden jasje te steken en daar het hart mee te raken.

Zo konden afscheid en herbevestiging van deze drie ambtsdragers uitgroeien tot een liturgisch hoogtepunt in woorden. Heel bijzonder vond ik het als zondagse bankzitter de wonderlijke werking van het woord zo indringend te ervaren.

Wat is het beste? Het beste is natuurlijk het directe menselijke contact, waar wij allen vurig naar terugverlangen. Maar binnen de beperkingen van corona was dit op deze zondag wat mij betreft het beste.

